

ukradena. Denar, ki so ga odvzeli vlomilcu, izvira iz tatvin, katere je zagrešil na Bledu.

Smrtonosen sunek v trebuh. V Ljubljani na Tržaški cesti je nastal v noči na nedeljo v neki gostilni pretek. Nekdo je sunil pred krčmo Vida Bivica, krovca iz Medvod, v trebuh, da je padel po pločniku. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer je izdihnil.

Slovenska Krajina.

Krog regulacije Mure od Veržaja do Murskega Središča. Za uravnavo Mure je dovolilo finančno ministrstvo 1.900.000 din. Teren si je ogledala tudi komisija banske uprave ter odobrila načrte za regulacijo. Kmetje so sami že nekajkrat poskušali zaščititi svoja polja pred neprestanimi poplavlami Mure. Toda teren je tak, da je težko narediti kaj trajnejšega brez strokovnega nadzorstva in brez izdatnih podpor. Ko so kmetje v žabniku začeli zoževati ovinek Mure pri svoji vasi, je začela reka trgati breg pri Hotizah. Sedaj je banska uprava obljubila, da bo začela regulirati Muro pod žabnikom in Hotizami, čim bodo gotova regulacijska dela pri Murskem Središču. Banska uprava bo delala s plačanimi delavci.

Sv. Sebeščan. Cerkveni odbor je sklenil, da dobi naše župnišče nova moderna okna in se izvršijo še druga popravila v župnišču. Mizararska dela je prevzel domačin mizar Šeruga za 4000 din. Dela morajo biti izvršena do konca avgusta. — Naš župniški upravitelj je 22. julija odpotoval v Belje k našim sezonskim delavcem, kjer bo ostal do konca avgusta. — Okrožno sodišče v Soboti dobimo.

Sv. Sebeščan. Po velikih težavah in trudih smo naredili opeko za Prosvetni dom in ga »zažgal«. Nekateri so imeli pri tem delu ogromno skrbi, drugi zopet vse od daleč gledajo. Gotovo je največ pretrpel, imel veliko skrbi in pota predsednik društva g. Horvat, imamo tudi članke, katerih poštenost je naravnost občudovati. — Dobili smo tudi 3000 din podpore, zdaj bomo začeli z nadaljnjim delom. Bog plačaj vsem dosedanje skrbi!

Sv. Sebeščan. Naša prostovoljna gasilska četa bo imela 29. avgusta na trgu pred cerkvijo javno tombolo. Prvi dobiček bo 1000 din. Na to tombolo že zdaj opozarjamo vsa gasilska in druga društva.

Velik nalič. Pred kratkim se je odtrgal oblak nekje pri Vidoncih in voda je drvela s strašno brzino s hribov v potok in kmalu je preplavila vse ceste v Maškoveh in ob potoku proti Vaneč. Nosila je s seboj hlode, snope, trgala mostove in delala drugo škodo.

Žetev. Ozimina je bila redka, zima jo je vzela. Pa je v nekaterih krajih bolj »rodna«, tako da daje križ (22 snopov) rži do 40 kg in pšenica tako, pa kaj, ko je malo križev...

Sokolovac (Baranja). Tu v Baranji (v Belju) je okrog tisoč prekmurskih delavcev, in sicer so razdeljeni na vsem upravnistvu. Zdaj je prišel k

Kronično zagatenje in njegove slabe posledice, posebno motnje v prebavi, se lahko odpravijo z davno preskušanim domačim sredstvom za čiščenje, z naravno

FRANZ - JOSEFOVO

grenčico, ki se tudi po daljši uporabi odlično izkaže. Oni, ki so bolni na želodcu in črevesju, a pijejo

FRANZ - JOSEFOVO

vodo, so zelo zadovoljni z okusom kakor tudi z njenim učinkom.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

njim župnik iz Pečarovec g. Bejek Janko, ki mašuje v kapelci v kraljevem dvorcu. Pri maši pojejo delavci naše stare slovenske pesmi. Petje vodi in igra na harmonij sezonski gazda g. Peter Horvat iz Pečarovec. Tukajšnji upravniki, ki so se tudi udeležili službe božje, so občudovali lepo slovensko pesem. — Letos naši delavci zaslužijo bolj malo, ker je delo zaostalo in poraslo s travo in je zato mučno. Plačo pa imajo od orala. — To delavstvo je organizirano v domači organizaciji v Soboti, pa tu hodijo agenti iz Osl-

Prosvetni tabor v Slovenskih Konjicah v nedeljo 8. avgusta

Le nekaj dni nas še loči do veselega dne prosvetne misli v konjiškem okraju. Zato s korajžo vsi na delo najbližnje priprave! Fantje konjeniki — na plan! Kolesarji — v sklenjeni verigi častno spremstvo! Člani v novih fantovskih krogih — v čim večjem številu Bog živi! Narodne noše — dekleta, fantje, v ponos nam boste! Starešinstvo — vaše zastopstvo bo pokazalo žilavost in trdnost katoliške misli! Prijatelji — iz domačega okraja, zlasti pa iz sosednjih — iskreno dobrodošlico vam izrekamo! Naši kmečki vozovi — pripeljite močno število članov naše slovenske kmečke družine!

Sporod smo objavili v zadnji številki. Med sv. mašo pojemo s spremljevanjem godbe vsem znane ljudske pesmi. Tudi med zborovanjem bomo zapeli.

Želimo, da se zgane res sleherna slovenska hiša in doprinese svoj dar k močni manifestaciji katoliške prosvete v Slov. Konjicah! Bog živi!

Zlati jubilej Bral. društva pri Sv. Jurju ob Ščavnici 8. avgusta

Z velikim veseljem se že jurjevski društveniki pripravljajo na prireditev, ki bo v nedeljo 8. avgusta pri Sv. Jurju. Tudi od blizu in daleč že javljajo svoj prihod fantje, dekleta in tudi mladci. Tako iz Ljutomerja, od Sv. Tomaža, Sv. Marka pri Ptuj (z godbo), iz Radgone. Drugi pa se bodo gotovo v kratkem prijavili. Če kateri odsek ali društvo, ki bi prišlo v poštev, še ni dobilo vabila, naj samo javi, posebno število telovadcev in koliko obedov je treba pripraviti (po 5 din). Slovesnost, ki jo priredi Bralno društvo, bo gotovo povzdignila tudi navzočnost visokih osebosti, ki so bile povabljene. Vsa prireditev naj bo kot nagrada in zahvala starejšim društvenim delavcem, obenem pa spodbuda mlajšemu rodu, ki je do društva še morda nezaupen, pa bo ob taki proslavi uvidel, kako prav je storil, da je član tega društva. Seveda pa ne samo zunanji nastop in parada, temveč tudi notranje življenje po veri in po pravih prosvetnih družin mora biti vsakemu članu resna dolžnost.

Sporod proslave je sledeč: V soboto 7. avgusta ob 20 bakljada, nato podoknica botroma novega društvenega prapora: č. g. Fr. Sattlerju, župniku na Gomilskem, in g. Fr. Pergerjevi od Sv. Jurja. Oba sta s svojim delovanjem pri društvu to čast zaslužila. — V nedeljo zarana budnica. Ob 8 sprejem gostov pri kapeli na Jamni, nato sprejeto v Videm, ob 9.30 na cerkvenem trgu blagoslovitev novega društvenega prapora, nato bo pridiga in sv. maša, ki jo bo daroval g. kano-nik A. Osterc iz Maribora; pri sv. maši poje vse ljudstvo znane ljudske pesmi s spremljanjem godbe (Kraljevo znamenje, Lepa si lepa, Pridi molit in Povsod Boga). Po sv. maši bo prosvetno zborovanje, na katerem govorijo: č. g. Sattler, č. g. Marko Kranjc iz Maribora in g. Snof Fr.

jeka in hočejo na vsak način naše delavstvo organizirati v tukajšnji organizaciji, pa se jim menda ne bo posrečilo, ker delavstvo dobro ve, da je organizacija doma v dobrih, krščanskih rokah, dočim se o tukajšnji organizaciji vsega tega ne more reči.

Slov. kat. akademsko društvo »Zavednost« bo imelo 11. avgusta svoj redni občni zbor v Martinišču v Soboti. Začetek ob devetih, ob pol devetih sv. maša. Za člane udeležba obvezna, staršine vabljeni! — Odbor.

iz G. Radgone. Pri blagoslovitvi zastave in pri zborovanju poje združeni zbor vseh bivših in sedanjih društvenih pevcev pod vodstvom g. Val. Kocbeka. Ob 14.30 bodo litanije, ob 16 pa bo na farovškem pašniku telovadni nastop fantov in deklet. Po telovadbi bo prosta zabava na istem prostoru. V šotorih boste z vsem potrebnim postreženi. Pri proslavi sodeluje tudi trojiška godba. Vsa prosvetna društva in prijatelje prosvete vabimo, da se proslave v obilnem številu udeležijo! Naj bo ta proslava manifestacija za katoliška in slovenska načela!

Posavski prosvetni tabor v Rajhenburgu

Vse Posavje se pripravlja na svoj prosvetni tabor z velikim navdušenjem. V nedeljo 8. avgusta se bo zbralo v Rajhenburgu vse, kar čuti katoliško in slovensko. Mogočna in lepa mora biti naša manifestacija, kakor so lepe naše ideje, za katere se borimo. Pokazati hočemo tudi Posavčani, da smo pripravljeni na velike čase, katere nam je napovedal naš veliki vladika dr. Jeglič. Obenem hočemo javno povedati, da nočemo in ne bomo zatajili svojega katoliškega prepričanja, svojega slovenskega jezika in jugoslovanskega čuta.

Zato lepo vabimo vse naše prijatelje, da se udeležijo tabora v Rajhenburgu v čim večjem številu. Predvsem vas može in žene, da daste s svojo številno udeležbo priznanje svojim sinovom in hčeram, ki bodo ta dan pokazali sadove svojega dela po naših društvi. Nihče naj ne ostane 8. avgusta doma, kdor čuti z nami. V skupnosti je naša moč. Posavski prosvetni tabor mora to pokazati.

Še nekaj navodil: Vsi udeleženci, ki ne bodo prišli z vlaki v Rajhenburg, naj bodo najkasneje do 8. ure v Rajhenburgu, da se udeležimo sprejema na postaji in nato odkorakamo po trgu v baziliko. V sprejedu bomo šli vsi!

Kdor ima narodno nošo, naj gotovo pride v njej. Dekleta pa kolikor mogoče v dečlah.

Vsi udeleženci naj pridejo že s tabornim znakom in nageljnom.

Udeleženci, ki bodo prišli z vlaki, naj uporabijo nedeljske polovične povratne karte.

Možje in fantje, ne pozabite na kresove na predvečer tabora!

Obenem se tem potom obračamo na sosednja bratska društva izven videmske dekanije, oziroma Posavskega fantovskega okrožja, da se udeležijo tabora, da bomo v mogočnem zboru manifestirali za naša načela. Predvsem pa vabimo narodne noše, da pridejo na tabor, ker v Posavju ni narodnih noš.

Morebitno slabše vreme naj nikogar ne oplaš! Na veselo svidenje v Rajhenburgu 8. avgusta. Bog živi!

Limbaš. Po KA predvajana drama »A njega« je vzbudila tako navdušenje v naši vasi, da so se začeli ljudje spraševati, zakaj ne bi imeli vedno takih dobrih iger. Vprašanje je jasno in lepo. Toda kdor ne pozna neizmernih težav, s katerimi se mora boriti skupina ljudi, kateri so si nadeli vsekakor hvaležno vlogo, predvajati igre samo strogo moralno neoporečne in v vzgoj-

nem smislu na krščanski morali sloneče, ta bo vedel, kaj se pravi nekaj dela brez gmotnih sredstev in brez lastnega krova. Vse to so naši vrli igralci in iniciatorji rešili z neverjetnim idealizmom in pogumom. Mi stremimo kvišku, hočemo več, hočemo umetniške popolnosti. Naš smoter je učiti ljudi, vzgojno in moralno na njih duše vplivati. Za ta naš smoter je pa prvič potrebno društvo, katero ima zgolj cilj — prosveta. Potreben nam je lasten dom. Res, težka je naša naloga, toda požrtvovalnost in idealizem morata zmagati! Mi hočemo prosvetno društvo, a vi vsi, kateri hočete delati in pomagati — pristopite! Bog nam bo pomagal.

Seinica ob Dravi. Ker je vsled slabega vremena zadnjo nedeljo ljudska igra »Slehniki« odpadla, jo bomo vprizorili v soboto in nedeljo, dne 7. in 8. avgusta, ob 20. uri. Predprodaja vstopnic pri Pečnikovi.

Spored kmečkega tabora v Ormožu 15. avgusta. Kmečki tabor v Ormožu, za katerega se vrše velike priprave, se bo vršil z naslednjim sredo: Ob 8 zbiranje udeležencev tabora na cestah pred Ormožem, kjer se bodo uredili sprevodi. Ob pol 9 (na posebno znamenje) vkorakajo vse skupine v Ormož z zastavami in godbami na čelu. Ob 9 sv. maša na glavnem trgu, pri kateri igra ormoška mestna godba. Ob pol 10 cerkven govori (p. Alfonz Klemenčič, župnik iz Središča). Otvoritev tabora, pozdravi govori. Govorijo: načelnik Kmečke zveze Janez Brodar iz Hrastja pri Kranju, podnačelnik Kmečke zveze Alojz Janžekovič iz Sterjanec, za Mladinsko kmečko zvezo dr. Voršič, naš rojak, zastopnik Kmetijske zbornice, zastopnik hrvaških kmetov ter še drugi. Okrog 12 zaključek tabora. V soboto zvečer pred taborom bodo po okoliških hribih zagoreli kresovi. Znaki in lepaki za tabor so že na razpolago ter se dobe pri Okrajni kmečki zvezi v Ormožu, Ormož 44, kjer jih nemudoma naročite. To velja zlasti za sosednje Okrajne kmečke zveze. Kmečki pozdravi!

Velik kmečko prosvetni tabor pod goro Oljko — v Velenju. Silen glas odmeva po šaleški, Mišinski in Savinjski dolini. Dne 15. avgusta pojde namreč v lepo Velenje vsak, kdor je kmet, vsak, kdor je fant. Jasno in glasno hočemo tudi mi pokazati svoja načela, pregledati naše vrste in vse, sebe in druge, ogreti za naše visoke ideje. Kako nujno nam je potreben tabor, ki bo res čisto naš, pričajo ogromne prijave od vseh strani. — Na predvečer zagorijo kresovi v znak velikega dne. Ob 9 bo sprejem gostov na zbirališču ob kolodvoru, potem sprevodi. Ob 10 na prostem (v primeru dežja v cerkvi) sv. maša in pridiga, nato javno zborovanje. Ob 15 pa bo telovadni nastop fantovske armade bližnjih okrajev. — Bilža se naš veliki dan! Kdor je katoličan, kdor je Slovenec, kdor je kmet, kdor je fant — tisti bo na velenjskem taboru čisto gotovo! Vabimo, pričakujemo, pozdravljamo z našim: Bog živi! Na svidenje!

Iz Gornje Ponikve. Fantje Prosvetnega društva »Slomšek« na Gornji Ponikvi prirede dne 8. in 15. avgusta v spomin na obletnico blagoslovitve fantovske zastave v župnijski uti edinstveno »Marijansko proslavo«. Glavna točka programa je prekrasen misterij v treh delih od dr. Jožeta Valjavca: »Ona ti bo glavo strla«. Ostale točke programa so polne in hvaležne. Vmes ne manjka petja. Med odmorom svirajo domači tamburaši. Začetek vsakikrat po večernicah ob treh popoldne. Sosedje in prijatelji, na svidenje! Zlasti pa naj ne bo zavednega fanta v sosedini, ki bi v teh dnevih ne prišel na Ponikvo! Pokažimo, da smo vneti, polni plemenitega slovenskega duha, ki je pravi le, če ga preveva božji duh, in je najlepši okras naše mladine.

TABOR BOJEVNIKOV NA BRINJEVI GORI

Na malih Višarjah ali na Brinjevi gori v Zrečah pri Slov. Konjicah se vrši dne 15. avgusta tabor bojnikov iz Slovenskega Štajerskega. Že na predvečer je pridiga in pete litanije. Na praznik 15. avgusta od petih naprej sv. maše. Ob 10 bo glavna služba božja in nato tabor vojakov iz svetovne vojne ter vseh onih, ki so došli vojak v novi državi.

Vojnik pri Celju. Naša fara pripravlja za Marijino vnebovzetje novo izdajo »Pasijona«, ki jo je zložil leta 1818 koroški kmet Drabosnjak in jo je za sodobne odre priredil prof. Niko Kuret. Tega »Kristusovega trpljenja« še niso nikjer igrali, v Vojniku bo 14. avgusta prvič igran in na prav izviran način, kakor ga ta dramatizacija zahteva. Pod cerkvijo na bregu, Devico Marijo, ki smo jo prenovljeno pred kratkim blagoslovili, se bo vršila »Igra«. Križev pot, v katerem

gredo vsi igralci, bo vodil po hribu do cerkve. Tu pri žalostni Materi božji bo križanje. Zadnje Jezusove besede bomo poslušali po mikrofonu lahko kar v trgu ali v bližnji okolici. V igri bo sodelovalo okoli 150 ljudi. Najavilo je tudi več odličnih tujcev svoj obisk. Tako bo pri predstavi navzoč tudi g. prof. Kuret, znani predsednik Zveze Ljudskih odrov. Prireditelj tega pasijona seveda ne bo samo »Igra«, zanimiva radi izvirnega načina prireditve in svoje zgodovinske vrednosti, ampak bo nekaka »pasijonska pobožnost«, pri kateri morajo verniki-gledalci duhovno in tudi telesno sodelovati. — Za prireditelj te farne igre vlada že sedaj po vsej fari velikansko zanimanje. Duhovno igro so naši farani zaljubili že pri »Slehniki«, ki ga je gledalo pred farno cerkvijo nad tisoč ljudi. »Trpljenje Kristusovo« bo pa globoko vplivalo na vsakega v verskem oziru, kot veličastna zunanja predstava pa privabila široke množice. Priprave so v polnem teku. Večer za večerom se vrše vaje, ki se jih udeležuje po 80 in več igralcev. Zadnji teden pa bodo skupne vaje vseh nastopajočih. Radi tolke požrtvovalnosti je uspeh brezdvomen.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Zg. Sv. Kungota. Na Plintovcu v Zg. Sv. Kungoti je umrla vseskozi spoštovana in priljubljena Elizabeta Marko, roj. Flakus, žena povsod poznane posestnika Janeza Marko. Dolgotrajne bolezni so doprinesle, da je v 58. letu starosti morala zapustiti svoje drage. Bila je mati sedaj že odraslih štirih otrok in je svojčas z vso materinsko ljubeznijo skrbela tudi za štiri prejšnje otroke kot krušna mati. Bila je velika dobrotnica vseh in je med drugim darovala farni cerkvi kip Srca Jezusovega, kar je bilo ravno pred 12 leti, na god sv. Ane, ko je zatisnila trudne oči. Glas velikega zvona farne cerkve, ki mu je boter njen mož, jo je spremljal na zadnji poti na pokopališče. Ob udeležbi številnih svojcev, sosedov in znancev je bila pokojna spremljana na zadnji poti tja, kjer čaka na enkratno svidenje s svojimi dragimi, od katerih se je težko ločila.

Pobrežje pri Mariboru. Poslovil se je od nas 19. julija Alojz Ploj v starosti 77 let. Bil je marljiv krščanski delavec. Obilna udeležba pri pogrebu je pričala o njegovi priljubljenosti. Pogreba se je udeležila tudi prva tekstilna godba in mu je zaigrala žalostinke v slovo. S svojimi otroci je rajni oskrboval razna posestva, tako pri Sv. Jurju v Slov. goricah, v Jarenini in na Kosakih pri Mariboru. Vzgojil je šest sinov in eno hčerko, ki so že vsi preskrbljeni. Najstarejši sin je na železnici, ostalih pet pa je zaposlenih v tovarni Hutter kot tkalci, hčerka je omožena z železničarjem. Rajni je svoja zadnja leta preživel s svojo ženo Ljazo na Pobrežju. Bil je zvest čitatelj katoliškega časopisa, nad štirideset let je bil naročnik »Slovenskega gospodarja«, brez katerega ni mogel biti. Naj počiva v miru — žalujocim naše sožalje!

Sv. Martin pri Vurbergu. Po daljši in mučni bolezni (raku) je umrl, komaj 51 let star, Peter Tepeh, posestnik v Spodnji Koreni, ki zapušča pet nepreskrbljenih otrok in ženo. Rajni je bil nadvse skrben gospodar, soustanovitelj Ljudske posojilnice in član njenega načelnstva, mnogoletni občinski odbornik in zvest član bivše SLS in sedanje JRZ. V mladosti je bil prav dober igralec na tukajšnjem prosvetnem odru. Kako je bil priljubljen, je pokazal pogreb, katerega se je udeležilo veliko ljudstva. Vodil ga je č. g. Fr.

Pečar, ljutomerski kaplan, v družbi našega duha svetnika in župnika č. g. Lajnsiča. G. kaplan je tukajšnji rojak in mu je bil rajni birmanski boter. Rajnemu Petru naj bo Bog mil sodnik — žalujocim pa naše sožalje!

Fram. Meseca julija je umrla na Požegu vdova Marija Longino. Rojena pri Sv. Venčesu je prišla s starši v Fram v grajsko viničarijo in je stregla zidarjem, ko so zidali 1875 novo cerkev; učakala je 83 let. — Umrl je tudi Valentin Fregl, star 71 let. Služil in delal je v Avstriji nad 30 let. Ko je pa onemogel, ga je tujina poslala nazaj v rojstni kraj, kjer je pri svojem bratu umrl. Naj v miru počivata!

Sv. Urban pri Ptuj. Pokopali smo Toplak Janeza z Drstelskega vrha, ki je dočakal 69 let. Bil je mirnega značaja in marljiv delavec. Vzgojil je šest otrok. Počivaj v miru do veselega svidenja in nebeška luč naj ti sveti!

Zetale. Umrl je organist in cerkovnik žetalske cerkve Milko Roter. Ko je nastopil službo v naši fari, si je zbral lep pevski zbor in ga dobro izvežbal. Bil je blagega značaja, z vsakim prijazen in vjuden. V najlepših letih je prišla neizprosna smrt in ga vzele iz naše srede. Vdan v božjo voljo in previden s sv. zakramenti je dne 23. julija mirno zaspal v Gospodu. 26. julija je bil pogreb, katerega je vodil domači g. župnik ob ogromni udeležbi faranov, ki so pustili delo doma, da se še slednjič poslovo od svojega organista. Ob grobu je imel č. g. župnik poslovični govor. Mešani pevski zbor mu je zapel žalostinke. Počivaj v miru, dragi Milko!

Čadram. Žalostno so zapeli zvonovi, ko so naznanjali smrt dobre mladenke Matilde Makovšek, p. d. Juršnikove Tilčke. Mlada, komaj 24 letna, si odšla po plačilo na drugi svet. Bila je dobra Marijina družbenica. Pri grobu se je v imenu vseh družbenic od nje poslovila Olga Flor. Tebi, Tilčka, veljajo besede: Kdor je zvest otrok Marije, smrti naj se ne boji, luč nebeška mu zasede, ko ugasnejo oči.

Sejmarji! Vzemite s seboj tudi Slomškove svetinjske, ki jih ljudje tako želijo imeti! Lahko jih boste odprodali. Svetinjske se dobijo v Cirilovi Maribor-Ptuj.

Sveča Marija v Pušavi. Kakor vsako leto, tako praznujemo tudi letos naš največji romarski shod na Veliki šmaren 15. avgusta, ki pride letos na nedeljo, in v nedeljo po Velikem šmarnu 22. avgusta. Da se bodo romarji vedeli ravnati, sporoča cerkveno predstojništvo dnevni red, ki bo za oba shoda enak. Dne 14. in 21. avgusta po prihodu popoldanskih vlakov in procesij iz raznih krajev bo ob treh pričetkih spovedovanja. Spovedovalo bo pet spovednikov do devetih zvečer, po potrebi pa še dalj. Ob sedmih bo romarska pridiga in pete litanije Matere božje ter blagoslov. 15. in 22. avgusta bo ob štirih zjutraj pričetek spovedovanja. Ob petih sv. obhajilo romarjev, ob šestih tiha sv. maša, ob sedmih pridiga, nato peta sv. maša. Od sedmih do desetih bo več sv. maš. Ob desetih bo pridiga in nato peta sv. maša. Pri obeh glavnih sv. mašah bo tudi darovanje, da se poravna cerkveni dolg.

Seinica ob Dravi. Pred sedmimi leti je pogorela podružnična cerkev »št. Janž« na Janževih gorah. Čas in vreme sta tako uničila cerkveno, da je bilo treba misliti na popravilo. Požrtvovalnosti in iniciativi č. g. Clube, župnika, in ostalega prebivalstva, se je zahvaliti, da je sedaj popolnoma restavrirana. Med drugimi mojstri se je posebno izkazal tesarski mojster g. Pust iz Maribora, Delavska 45, kateri je napravil lesen in gotskih obokov presbiterija tako strokovnjsko, da smo z njegovim delom zelo zadovoljni.

Sv. Anton v Slov. goricah. Dragi romarji Marijini! Spet pride tisti čas, da Marija kliče nas na Sladko goro. Dne 11. avgusta ob deveti uri bo sv. maša pri Sv. Antonu za vse žive in pokojne romarje. Po sv. maši bo odhod na Ptujsko goro, Sladko goro, Šmarje in Sv. Rok.

Slov. Bistrica. Farni dom že raste v višino. Treba bo pripraviti ostrešje. Farani in vsi, ki ste tudi obljubili, zapeljite les na žage, kot je dogovorjeno. Le tako bomo dovršili to stavbo, ki bo v ponos vsem, kateri so k njeni zgraditvi kakorkoli pripomogli. — Tudi našega delegata niso v Ljubljani pustili na občni zbor »Kmetijskega društva«. Njegovo pismo pooblastilo je bilo pač manj vredno upoštevanja kot »priporočilo«, ki so ga krajevni politikarji tajno poslali svojim pajdašem. Ja, treba je znati! Bojimo se le, da ne bi tisti, ki doma ne dajo pravice drugim glasevati proti, sami v Beogradu te pravice izgubili.

Fram. God sv. Ane smo obhajali slovesno kakor vsako leto. Svoj del pa so seveda morali imeti zlasti še letos gostilničarji z godbami, divjnimi veseljami in ponočnjaki, ki so že prejšnje noči kalili mir. V ponedeljek proti 5. uri popoldne pa se je stemnilo nebo in prišla je nevihta s točo, kakor je še stari ljudje ne pomnijo. V četrty uri je uničila vinograde, polja in sadonosnike posebno v Lokli, Gradišču, Morju, Framu in deloma na Ješenci; oklestila je tudi Smartno na Pohorju in Bukovec. Strašen naliiv je odnašal zemljo, več dreves je vihar podrl, veliko sadnih dreves od toče obeljenih pa se bo posušilo. Še naslednje dni je bilo videti točo, zgoščeno v ledeno ploščo. Kmetje in viničarji v skrb in solzah gledajo uničene sadove svojega truda. Občinska uprava in krajevna organizacija JRZ sta prosili pristojne oblasti za nujno pomoč; ocenjena je bila tudi škoda. Bog nas varuj hude ure! — 1. avgusta sta se poročila Karol Postružnik, sedaj posestnik, Sv. Križ pri Mariboru, in Antonija Gojčič iz Hajdine, sedaj v Framu. Mnogo sreče!

Pri osebah, ki jim ni mogoče veliko kretati, pa zaradi tega trpe na zapeki in motnjah v prebavi, spremljanih na istočasnem pomanjkanju teka, nudi večtedenska kura z naravno

FRANZ - JOSEFOVO

grenčico zelo dobre uspehe. Uživa se dnevno ena cela časa

FRANZ - JOSEFOVO

vođe zjutraj na tešče in zvečer, predno ležeto apat.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

Prihova. V nedeljo 25. julija smo na Prihovi priredili prisrčno proslavo za tu umrli akademikom Dolinarjem. Po slovesni pozni sv. maši je g. šolski upravitelj Štefančič pod lipo pred župniščem pred vsemi župljani v vznešenih besedah slavil Dolinarja, ki je za narodne in verske svetinje ravno v tukajšnji župniji prelil svojo kri. Terčič Terezika je izrazilo prednalošala »Našo molitev«, pevci pa so zapeli par pesmic. Na košati slovenski lipi pred župniščem je visela ovenčana Dolinarjeva slika, nad njo pa venec s pšeničnim klasjem in z napisom: »Slava mučniku!« Napis je bil sestavljen iz samih okroglih rdečih, za 50 parski denar velikih papirčkov, ki so se videli od daleč kakor rdeče kapljice krvi. V duhu smo vsi prisegli, »da srce zvesto kakor zdaj, veri in narodu ostalo bode vekomaj!« — Pri Sv. Joštu, ki je podružnica na Prihovi, se navadno vsako leto obhaja lepa nedelja in patrocinij tisto nedeljo pred Veliko mašo. Letos pa bo to nedeljo velik ljudski tabor v Konjicah, namreč 8. avgusta. Zato se za letos Joštova nedelja prestavi na prvo nedeljo po Veliki maši, to je na 22. avgust. To se objavi v vednost vsem okoličanom. — Na Prihovi bo na Veliko mašo dan velik romarski shod, s procesijo in sv. mašo ob 10. V korist velikega oltarja bodo letos dekleta prodajala podobice s sliko one 400 let stare Marijine slike, katero smo našli skrito za velikim oltarjem in ki je še za 50 let starejša kakor veliki oltar. Dajte malo al obilo, nebo stotero bo vrnilo!

Sv. Vid nad Valdekom. Tukaj se je poročila pretekli teden gdnja Justina Krajnc iz ugledne Pristovške hiše, z vrlim mladeničem Antonom Vivod, ki je posestnik v št. lju pod Turjakom. Na veseli gostiji, kjer so bili zbrani sami odlični svetje, se je nabralo na pobudo g. Alojza Županc, posestnika in lesnega trgovca v Doliču, 133.50 din za novo bogoslovnico v Mariboru. Bog povrni vsem dobrotnikom! — Žitno polje se letos dobro kaže, samo deževja je preveč; težko sušimo in imamo letos z vsakim vozom sena dvojno delo. — Živinska kupčija in lesna barantija je letos nekoliko živahnejša. Mogoče nam bo italijanska zveza le kaj pomagala. — Pri nakladanju lesa v gozdu se je ponesrečil posestnik Valentin Oberšek. Težek hlaod je zadel na nogo in mu jo na dveh straneh zlomil. Hudo poškodovanega so odpeljali v slovenjgraško bolnišnico. — V lipo pred župniščem je udarila strela, odskočila na radijsko anteno, ki je bila na veji lipe pritrjena, šla po anteni v župnikovo sobo. Tam nekaj okna poškodovala, potem pa se zopet vrnila nazaj in šla po žlebu v vodni rezervoar, kjer je bila ravno dekla, a se ji ni ničesar zgodilo. Tudi g. župniku se ni ničesar zgodilo, ker ga ni bilo v stanovanju. Hvala in zahvala angelu varhu!

Dramlje. V nedeljo 8. avgusta, po prvem sv. opravilu, se vrši v kaplanijski sobi ustanovni občni zbor Kmečke zveze za občino Dramlje. Vabijo se vsi dobromisleči možje in kmetje, kakor tudi gospodinje, fantje in dekleta. Poročal nam bo o pomenu in potrebi te organizacije odposlanec glavnega odbora iz Ljubljane. Vabite se in

pozivate, da tudi v čim večjem številu pristopite h Kmečki zvezi vsi gospodarji in gospodinje ter tudi naša kmečka mladina. Ni merodajna članarina. Marsikateri pravi, da bi pristopili, če bi ne bilo članarine. Družiti nas mora zavest medsebojne pomoči in skupnosti! Zato pristopite k naši stanovski organizaciji!

Šmarje pri Jelšah. Vreme nam je dosedaj še precej dobro streglo. Lepo dozoreva žito na polju, izborna se postavljajo naši sadonosniki in obetajo bogato obiranje, pa tudi vinska trta ne zaostaja, kjer so jo pravilno škropili. Bomo še dobili dovoljno trgatev in dobro kapljico, če nam bo vreme ugodno tudi naprej. Zato le molimo radi: Daj in ohrani nam sad zemlje! Žalibog pa je že 11. julija po nekaterih naših krajih »snofala« toča z nevihto in napravila precej škode na vinski trti in žitu posebno na Vrhu. V soboto zjutraj nato pa je nevihta prinesla hudo deževje, ki je odneslo veliko rodovitne zemlje s hribovja in si delalo kar ceste preko rodovitnega polja. Težko bi zmogli za davke in huda bi bila za preživljanje, če bi se kaj takega še ponavljalo, česar nas pa ljubi Bog obvaruj! — Včasih dobro, še večkrat pa slabo se nam kmetom godi. Tlačijo nas vremenske neizgode in visoke dajatve. Pa tudi s šoloobvezno mladino imamo svoje sitnosti. V za nas najbolj neprikladnem času imajo otroci počitnice, v jeseni pa morajo v šolo, ko bi jih doma največ potrebovali in bi se tudi sami radi veselili pobiranja sadja, trgatev in paše. Prava sirota pa je mati z več otroki v šoli. Nekdaj se je šola začela ob 9. uri in smo lahko prej živino napasli ter se pošteno najedli, zdaj pa je treba pred sedmo od doma le z betvico mleka v žleodcu. In povratek? Zdaj pride eden, zdaj drugi in ima skrbna mati le toliko časa, da tem svojim mladim abonentom nosi na mizo in jim streže. Želimo, da se šolske potrebščine vsem enakomerno delijo, ali starši od kmetije živijo ali si živež dnevno sproti zaslužijo, in želimo še tudi, naj prinašajo otroci svoje zvezke na dom, da se lahko starši prepričajo o uspehih njihovih izdelkov.

Sladka gora pri Šmarju. Na tukajšnji župnijski cerkvi smo dali prepleskati vse tri zvonike, da je kakor lep biser, ki se zablešči potniku, ki jo od daleč zagleda. Lani je bila zunanost cerkve lepo prenovljena, letos še zvonik. Ljudstvu, ki samo ne bi zmoglo stroškov, je priskočila na pomoč tudi kr. banska uprava v Ljubljani in prispevala 3000 din, za kar smo ji vsi hvaležni. Običajno romanje k sladkogorski Materi božji bo v dne od 12. do 15. avgusta. Vabimo vse prijatelje te božje poti, naj tudi letos pridejo in pripeljejo s seboj tudi druge, ki bodo v prijetnem zatišju v Marijinem svetišču našli mir svojim dušam. Posebno še rabimo vernike iz sosednjih župnij, naj pridejo v procesijah in v obilnem številu! — Toča nam je dozdaj, hvala Bogu, še popolnoma prizanesla in se obeta izborna letina, zlasti sadje lepo kaže, le 26. julija je med nevihto treščilo v hišo posestnika Jagodič Jerneja, p. d. Jesiha in užgalo streho. Človeških žrtv ni bilo, čeprav je bilo nekaj domačih v hiši. Zgorelo je ostrešje, kar je bilo na podstrešju in uničen je tudi strop. Lastnik je bil le za malenkost zavarovan, ima v hiši dva bolnika, zato je tembolj pomilovanja vreden in s priporočlo usmiljenim srcem, naj mu pomaga, da bo vsaj do jeseni pod novo, lastno streho. — V nedeljo 8. avgusta pa vsi v Mestnjo na celodnevno Sketovo proslavo!

Zagorje. Drugi veliki romarski shod bo letos v Zagorju 7. in 8. avgusta. Vse romarske pobožnosti se bodo vršile v istem redu kakor običajno vsako leto. Prijatelji zagorske Matere božje ste iskreno povabljeni!

Laško. Laški dopisnik celjske »Nove dobe« — g. dr. Roš ga prav dobro pozna — dokazuje

svetu svojo JNS oliko in dostojnost. Psuje namreč vollice JRZ s konji in osli, češ da je tako o njih sodil neki klerikalni odličnik. To ni bil klerikalni odličnik, marveč pripadnik JNS, katera ima dovolj takšnih »odličnikov«. Iste vrednosti je tudi trditel dopisništa, da so dr. Roševa drevesa poškodovali klerikalci. To je laž, ki je odločno zavračamo! Takih ljudi ni v našem krščanskem taboru. Ako boste dalje tako lagali o nas, bomo prisiljeni, da izvajamo gospodarsko samooobrambo. Potem bodo JNS backi javkali, pa bo prepozno. Naj se zahvalijo svojim kolovodjem, ako bodo škodo trpeli. Nismo namreč tako neumni, da bi liberalnega gada redili na lastnih prsih. Še eno nesramnost in predrznost zabeležimo iz dopisa »olikanege« JNSarja v »Novi dobi«, namreč to: če so Kačič, Vabič in Hlebec raztrgali državno zastavo, je smatrali njih dejanje kot protest proti temu, da bi na tisti hiši visela državna zastava. To je nesramnost prve vrste! JNSarski podleži zasluži za te besede odgovor, ki mu bo dolgo časa šumel v ušesih, ne samo njemu, marveč vsej JNS-kompaniji.

Laški okraj. Dne 16. julija zvečer ob osmih in isto noč ob eni je divjala po nekaterih krajih in vaseh laškega okraja strahovita nevihta z nalivom, kakor ga že ni bilo 35 let. Točno pred 35 leti, namreč 16. in 17. julija 1902, je pri vasi Briše, med postajama Zidani most in Rimske toplice graben iz Velikega kozja s kamenjem zasul železniško progo, kar se je tudi letos zgodilo. Obe nevihti sta zadeli ene in iste kraje, in sicer od Zidanega mosta čez Sv. Miklavž—Sv. Lenart—Jurklošter in dalje proti Sv. Rupertu. Pri prvi nevihti je bila med dežjem tudi toča, a več škode je napravil naliv, ki je zbil zemljo in z bregovitih njiv odnesel rodovitno prst. Uničena so tudi pota. Z občinske ceste od Sv. Miklavža proti Rimskim toplicam, ki je bila letos nasuta, je vzelo ves gramoz. Isto je bilo tudi drugod. Pri nočni nevihti je strela udarila v gospodarsko poslopje Karla Kozmusa, posestnika pri Sv. Trojici pri Jurkloštru. Poslopje je pogorelo, poginili so tudi en junec in dve svinji.

Sv. Rupert nad Laškim. V nedeljo, 25. julija je imel kmetijski referent iz laškega okraja, g. Zupan, takoj po prvem opravilu v šoli zanimivo predavanje o povzdigli živinoreje in prodaji sadja. Na prizadevanje vrlega gospodarja Jakoba Hozjaka se bo tudi v Sv. Rupertu ustanovilo selekcijsko živinorejsko društvo. G. referent je prišel sicer nenapovedan, vendar se je zbralo precej zavednih gospodarjev, ki so g. predavatelju zelo hvaležni za tako primerni in potrebni gospodarski pouk. Čudno pa je vse moč dirnilo, ko so slišali, da je nek sicer dober gospodar in trden kmet silno napadel novoustanovljeno živinorejsko društvo, češ, naj vsak gospodar le zase skrbi, kaj treba vzajemne pomoči! Ali je dotični mož govoril tako sovražno iz nevoščljivosti ali iz nespameti, nočemo preiskovati, to pa vemo vsi kmečki gospodarji, da je za nas samo v dobro delujoči organizaciji rešitev in pomoč v teh časih silne stiske in nadloge. — Dne 12. avgusta bo v Sv. Rupertu pregled dobrih krav in njih ocenitev. Vsak zaveden živinorejec ve, kaj ima storiti!

Sv. Rupert nad Laškim. Naše občinske ceste so letos vsled neprestanih neviht in nalivov v tako strašnem stanju, da kmalu sploh ne bo več mogoče po njih voziti. Občinski urad v Sv. Lenartu je daleč, daleč od nas, da ne vidi naših raztrganih cest; marijagraška občina, ki ima skrbeti za dolgo cesto iz Hudemala do Sv. Ruperta, nas že dolgo tolaži, da spada imenovana cesta pod »subvencionirane«; ali ostalo je samo pri besedah; mi pa ostanemo siromaki, če si ne bomo znali sami pomagati.

Moers-Meerbeck. Zveza jugoslovanskih katoliških in narodnih društev v Nemčiji, sedež Moers-Meerbeck, priredi 20. avgusta potovanje v domovino. Prihod na Jesenice 21. avgusta okoli 10, odkoder se peljemo do Lesce-Bled. Ker imamo časa dovolj, se odpeljemo iz Lesce z avtobusi na Bled na otok, kjer bo dana priložnost biti pri sv. maši. Popoldne se odpeljemo na Brezje, kjer tudi prenočimo. Po cerkveni slovesnosti bo odhod v Ljubljano. Oni, kateri želijo še isti dan naprej k svojem, lahko iz Ljubljane odpotujejo. Oni pa, kateri želijo ostati za dalj časa na Bledu, se vrnejo na Bled nazaj 28. avgusta zjutraj. To pa radi tega, da jim bo dana priložnost, udeležiti se izseljenskega kongresa, ki bo, kakor smo obveščeni, 23. avgusta. Vožnja iz Dulsburga ali Essena do Ljubljane stane 50.30 Rm. Vsem udeležencem se toplo priporoča, da se udeležijo sprejema sv. zakramentov na Brezjah. — Odhod iz Ljubljane nazaj v Nemčijo bo dne 10. septembra okoli desetih dopoldne, tako da bomo 11. septembra zopet doma. Vsak udeleženec sme vzeti s seboj 10 Rm. kovanega denarja, ostalo v »Reisekreditbriefu«. Kreditna pisma izdaja »Lloydreisebüro G. m. b. H.«, Essen. Ta objava naj velja sorodnikom v domovini, ki težko pričakujejo svidenja.

Kmetje ob kolektivizaciji.

Strašne reči so se godile v ruskih vaseh, ko so kmetje zvedeli, da jim bo komunistična oblast odvzela vse premoženje. Eni so jokali in tarnali, drugi so obupavali, tretji so beželi, a večina je tiho prenašala strašne duševne bolečine v strahu pred judovskimi marksisti. Naj navedem nekaj resničnih, pretresljivih zgledov, po katerih bomo mogli spoznati dejanski položaj, kakršen je bil takrat v ruski vasi.

Prodali so ga

Bil je kmet velike vasi v Poltavski guberniji. Pred revolucijo je bil bogat, leta »vojnege komunizma« so bila slaba, a leta 1925 si je zopet opomogel. Leta 1926, ko je moj prijatelj obiskal njegovo gospodarstvo, ga je sprejel z velikim veseljem z besedami: »Dobro mi je, Ivan Petrovič. Že drugo stotino desjatin orjem. Vrag ž njimi, ki so na čelu te prekucije — Trockij, Zinovjev, Stalin in še kak jud, da bi mi ne delali težav! Zdaj me puste v miru in čuj — drugo stotino desjatin že posevam. Dobro!« Ta veliki kmet pa je ob koncu leta 1929 sedel skupaj z mojim prijateljem in se je bridko pritoževal: »V letu sem več ko sto desjatin zemlje preoral in kako korist sem skazal državi! A zdaj...« Mahnil je z roko in je nadaljeval: »V letu 1927 so me pritisnili, v letu 1928 so me stisnili, a v letu 1929 sem zoral le sedem desjatin zemlje. Pridelal sem 500 pudov (80 centov) zrnja, a davka so mi naložili 600 pudov (96 centov). Jaz bi zrnje kupil, da bi se rešil, a kupiti ga nikjer nisem mogel. Takrat mi je rekel načelnik vaškega sovjeta — ljuta zver: Prodali te bomo. In začeli so prodajati konje in krave — vse pod ceno. Pri prodaji sem od žalosti trepetal. Tudi hišo so prodali. Družino sem spravil k sosedu, a sam sem prišel k tebi, Ivan Petrovič. Toliko sem koristil državi, a zdaj sem — njen vrag. Kaj hočem storiti? V tovarno me ne sprejmejo, krasti ne morem. Nič drugega ne preostane kakor da bi jim goltance prerezal. Toda imam družino, male otroke.« Tu imamo pred sabo kmeta, ki mu je

komunistična oblast vzela vse premoženje in ga je priklopila kolhozu. Ves je obupan, strašna jeza vre v njem, a še ne ve, kaj bi storil, kako bi se odločil. V naslednjem pa navajam zgled kmeta, v katerem je vzklopela divja jeza, da je brez usmiljenja pobijal krivce vaše nesreče, to je sovjetske uradnike.

Streli

Kmet Parfenov v Moskovski guberniji je 9. oktobra 1929 šel na sredo ulice v svoji vasi Anfalovo in, kakor potrjuje obtožnica moskovskega okrožnega sodišča, je streljal iz dvocevne puške na mimoidoče sovjetske delavce in uradnike. Sedemnajstkrat je ustrelil, pet ljudi je hudo ranil, dva lahko in dninar Trofimov je bil mrtev. Oče Parfenova, 70 letni starček, je stal pri sinu in mu podajal naboje.

Z družino v Dnjester

Pretresljiv slučaj se je zgodil v Hersonski guberniji. Kmet-kulak je bil ves iz sebe, ko so mu komunisti vzeli vse imetje. Komisija vaškega sovjeta je popisala vse, kar je imel, in je izjavila, da se zdaj vse to priključi kolhozu. Kmet tega udarca ni mogel prenesti. Ko je komisija odšla in se je žena nekam odstranila, je zapregel tri konje v voz, posadil je nanj tri svoje otroke, jih je prekrižal in poljubil, sedel je sam na voz, vzel vajeti v roke, se zopet prekrižal in je zdirjal iz vasi. Pot je vodila k visokemu in strmemu bregu reke Dnjester. Tam je dirjal s svojimi konji in se je z vsem pogreznil v globoko reko. Vse je utonilo. Ko se je žena vrnila in je zvedela, kaj se je zgodilo, je omedlela. Ko se je zopet zavedla, je ostala brezumna. Take nezaslišane dogodke je povzročala pri kmetih komunistična kolektivizacija.

Sila je na njihovi strani

Naj navedem še četrti slučaj. V Jaroslavski guberniji je bil kmet — voditelj v svoji vasi in član stranke socialistov-revolucionarjev. Vodil je tudi vaško zadrugo in je večkrat imel predavanja. Po revoluciji je shujšal, ogenj njegovih oči je ugasnil, glas se je spremenil. Gospodarstvo nazaduje. Radi njegovega prejšnjega dela ga izključijo iz zadruge. In zdaj ga naženejo v kolhoz. Kaj naj stori? V kolhoz stopi, nič ne pomaga, sila je na njihovi strani. Rekel je: Kmet je sam sebi pripuščen, a nikjer ni kake brambe in od nikoder ni pomoči!

Miščevanje in prognanstvo

Taki slučaji so se ob kolektivizaciji godili v Rusiji, a na zadnje so kmetje — kot kaže zadnji zgled — vendarle večinoma stopili v kolhoze. Mislili so, da si bodo s tem vsaj nekaj rešili in da si bodo v prihodnosti opomogli. A v svoji strašni jezi so delali pristašem komunistov škodo, zažigali so poslopja, kopice sena in slame, skladišča zrnja in razdirali so železniške proge. Klali so živino, uničevali inventar in poljskih del niso hoteli opravljati. Sovjetska oblast je pa te kmete neusmiljeno zapirala, streljala in jih je pošiljala v izgnanstvo na sever Rusije in v Sibirijo. Čim več kolhozov so ustanovili, tem več ljudi so odpeljali v taborišča za prisilno delo, ker tja so spravili vse tiste, ki niso šli prostovoljno v kolhoze. General M. Zajcev piše, da je bilo leta 1928 v vseh taboriščih za prisilno delo 30.000 ljudi. Čekist Kisselev-Gromov piše v svoji knjigi